EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Cultura | Aida Solà | Actualitzat el 06/11/2012 a les 22:06

«Com l'humor català, cap altre!»

ENTREVISTA-TEATRE. L'actor i cantant **Bruno Oro**, conegut actualment com l'Artur Mas de PolÃ²nia, va venir el passat dijous al VoilÃ ! de Manresa per presentar el seu segon disc. El pÃºblic manresÃ va tenir el plaer de conÃ¨ixer una altra cara de l'actor.

Com et definiries a tu mateix?

Com una persona impacient, generós, ambiciós i molt disciplinat, una cosa molt important en una professió com la meva.

Què fas en el teu temps lliure?

Em dedico molta estona a la música, toco el piano, m'agrada molt anar al cine i al teatre? Vaig a Cadaqués, perquè m'agrada molt?

Practiques algun esport?

Sí. Practico el futbol? La veritat és que faig esport cada dia, vaig molt a natació, però realment és molt avorrit. També m'agrada molt el ping-pong.

Quin és el teu estil de música preferit?

En tinc molts. Però el jazz m'agrada molt. Tot i que també m'agrada el pop, evidentment, el rock.

L'actor Bruno Oro

L'art de la imitació s'aprèn o s'hi ha de néixer?

És innat. És una cosa que la majoria fem de petits. És díficil d'ensenyar per part de la família, professors?

La vocació pel teatre ja l'has tingut des de petit?

Sí, totalment. Segons em diuen, es veu que amb dos anys ja feia el número davant de tothom. Jo no ho recordo, però és el que expliquen.

De petit ja volies ser cantant o actor?

Volia ser les dues coses. Però potser més? Però realment no ho sé? Aquesta és una de les preguntes que no m'havien fet mai, de veritat. D'una banda, quan veia els cantants m'agradaven molt, sobretot en els concerts. Però, quan veia els Òscars pensava que jo en voldria guanyar un!

Per què vas decidir estudiar art dramàtic?

Perquè era totalment inútil en tota la resta de coses. I per l'únic que servia era per interpretar.

És complicat compaginar família i feina tan inestable com la teva?

Sí. Però el problema és que la feina d'un actor és molt inestable. Aleshores has de ser molt conscient que ara tens feina, però que potser l'any que ve no en tindràs. Des d'aquest problema jo tinc molt present el present. És a dir, en gaudeixo, però estalviar diners però perquè demà no sé que passarà.

T'agrada que et reconeguin pel carrer o prefereixes passar desapercebut?

No m'importa. Normalment la gent és educada. Tot i que quan van borratxos a una discoteca la gent canvia, i l'educació ja és més díficil i, en algun moment, vénen i t'abracen, però és el que té quan la gent van amb dues copes de més que, normalment, es deixen anar.

Entre el cinema, la televisió i el teatre què prefereixes? Per què?

El teatre. Per la gent que està allà, de públic, perquè cada nit és diferent, perquè realment notes l'emoció del públic i perquè és el més proper. A més, el teatre és el repte més gran. A una obra de teatre te la jugues cada nit. El teatre és màgic.

Quina és la cosa més estrafolària que t'ha passat mai?
Fer un autògraf per a un gos. Una senyora em va demanar que firmés pel seu gos, *Mosto.*

En el teu primer disc només cantes en italià. En el segon comparteixes català i castellà. Per tu, quina és la millor llengua per cantar?
L'italià és molt musical, el català també ho és bastant, però és més sec. Potser l'anglès és millor per cantar jazz i blues, ja que és més? Però crec que cada música té el seu estil. I em sembla que al meu pròxim disc ja cantaré amb tots els idiomes: italià, anglès, català?

En una entrevista amb Oriol Cruz, el teu company del Crackovia, va dir que no li agradava imitar gent morta, que li donava "mal rotllo". Comparteixes la superstició?
No, a mi m'és igual imitar gent viva o morta. A més, cada dijous faig el Lluís Companys a Polònia.

De les sèries i programes que has fet, de quina en tens més bon record?
Tinc molt bon record d'El Cor de la Ciutat, ja que vaig aprendre molt, perquè era cada dia i era un registre naturalista.

Quin creus que és el personatge que imites millor?
El del Bruno Oro, aquest em surt clavat! Però ara és el Mas, no perquè ens assemblem sinó perquè l'he treballat molt i és un personatge que disfruto molt i, a més, l'he lluitat molt, l'he disfrutat molt i m'ha amargat molt.

Bruno Oro amb el paper d'Artur Mas al programa Polònia

T'agrada més fer imitacions de persones o prefereixes interpretar personatges anònims?
M'agraden més anònims. Perquè són personatges més teus.

Has interpretat mai algun personatge a disgust?
Sí? Me'n recordo del conseller Castells que em costava molt, a més el maquillatge era molt pesat. Però, pagant Sant Pere canta!

Consideres que a Catalunya hi ha "bon sentit del humor"?
Molt bon sentit del humor. Un sentit del humor molt intel·ligent i molt sa.

És estrany, però només a Catalunya es fan programes relacionats amb l'humor polític. Per exemple, a Espanya hi va haver el Miré Usted*!* però no va tenir èxit. Quina creus que és la diferència entre Polònia i Miré Usted!?
Jo crec que el públic. Està clar que a Catalunya hi ha un humor més evolucionat, més anglès i més de riure'ns de nosaltres mateixos, i això, possiblement a Espanya costa més.

Què és el que té en compte a l'hora de crear un nou personatge pel Polònia?
Intento que no sigui una còpia, sinó que intento que sigui una recreació del personatge més que no pas una imitació. Ho miro des del punt de vista d'actor. Puc fer un personatge fora del personatge, com és el cas de l'Artur Mas, que no s'assembla, i el que realment hem fet ha estat crear un personatge.

Què en pensa del fet que un vídeo com el *Mas Style* s'hagi convertit en el vídeo més compartit en les xarxes socials?
Doncs que el referent ha tingut molt èxit i l'hem calcat molt. A més, com que estem vivint el moment que estem vivint s'ha generat un *boom* d'ingredients que ha fet una "maionesa" explosiva. És a dir, per una banda estem vivint un moment en què anem cap a la independència i estem en un moment molt explosiu políticament i, d'altra banda, el referent del *gangman style*. I realment crec que el vídeo ha sortit bé.

I, finalment, si haguéssis de fer una pel·lícula i et deixessin triar el paper, el director i la pel·lícula. Quina seria? Per què?
Faria d'Al Pacino a la pel·lícula *El Padrino* perquè m'agrada molt l'estètica i perquè tinc part de família italiana i perquè considero que és una pel·lícula molt elegant i, des del meu punt de vista, la considero un dels clàssics del cinema.